

ZONDA TAMÁS

Pogány Katka

Lackó Pisti szegény családba született. Gyermekkorá sивár és örömtelen volt, mint Gorkijé, ahogy később megtudta a gyorstalpalóban. A nyolc általános után útkaparónak ment. Az útszélre hordott zúzott kőhalmazból kellett a faluba vezető szörnyű utat kissé járhatóbbá tenni az egyre gyakrabban látogató agitátorok autóinak. Épp egy mély kátyút töltögetett, mikor a porfelhőből feltűnt egy fekete Pobeda és fékezett. „Minek itt ezt a sok port szívni, nem lenne kedved bejönni a városba, találunk neked valami jobb munkát” – mondta a bőrdzsekis férfi. Így került Lackó a kisvárosba. Másnap hívták, holnaptól finác lesz, tudta meg és iskolába is kell járnia. Szűk két év múlva érettségizni kellett, ami persze sikerült.

Mint immár tanult embert nemsokára kiemelték és rövid politikai képzés után üzemi párttitkárnak tették meg a helyi ruhaüzemben. Itt ismerkedett meg Ancsával. Szerény „polgárit” tartottak otthon, egy távoli faluban adta őket össze suttyomban a plébános. Egy év múlva megjött Katka, de pogány maradt, keresztelő nem lehetett, mert valamit már megtudott a „szerv” Lackóról és figyelmeztették. A nagymamának elnézték a templomot, de cseperedő unokáját nem vihette soha magával.

Katka már másodosztályos volt. Egy osztálytársa bejárt a templomi énekarba. Sokáig tépelődött a lány, aztán egyszer csak belopakodott a fiú után. Nem látta senki. Belépett a homályos, tömjén és nyirok illatú kis templomba. Ámulva nézte a freskókat, a nagy oltárképet, a kis szobrokkal díszített szószéket, egy térdeplő, imádkozó nénikét. Nem értette, eddig ő miért nem...? Egyszerre halk orgonaszó mellett megszólalt az énekkar a karzaton. Szájtátva, elbűvölve hallgatta az orgonát, a kórust, a sose hallott szép dallamot, felelgető szólamokat. Ilyet az óvodában, suliban soha nem hallott. Mikor véget ért, nagy csend lett. Katka lassan ocsúdott és csak annyit érzett, valamit tennie kell. Hirtelen az oltárig szaladt, letérdelt, ahogy az öreg nénit látta, arcát az oltárképre szegezve, vékonyka hangján énekelni kezdett: *Süss fel nap, fényes nap, kertek alatt a kisbárány majd megfagy...*